

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

1

לפני: השופט יעקב שפסר, סגן נשיא

עו"ד יונתן מילר

המבקש:

נגד

המשיבות:

1. הוצאת עיתון הארץ בע"מ
2. ידיעות אינטרנט בע"מ
- משיבות 1 – 2 ע"י ב"כ עוה"ד תמיר גליק
3. עיתונות זהב בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד יורם מושקט
4. Google Inc.
- ע"י ב"כ עוה"ד אהוד ארצי

2

3

פסק דין

4

5 תובענה למתן צו עשה המורה להסיר את הפרסומים המופיעים באתריו של המשיבות 1-3
 6 ובמנוע החיפוש של המשיבה 4, בטענה כי מדובר בפרסומים המהווים לשון הרע, שכן
 7 מתוארים במסגרתם הליכים פליליים כנגד עורך דין בעל שם זהה לשמו של המבקש.

8

9

א. הרקע העובדתי

10

11 1. המבקש, מר יונתן מילר (להלן: "המבקש") הינו עורך דין מורשה בעל שם זהב לעורך דין
 12 אחר אשר הורשע בשנת 2005 בשבע עבירות של גניבה בידי מורשה ונגזרו עליו עונש
 13 מאסר וקנס (להלן: "עוה"ד המורשע"). בעקבות מעשיו אלו, הושעה עוה"ד המורשע
 14 בשנת 2006 מחברות בלשכת עורכי הדין, כך שנכון למועד זה, המבקש הינו עורך הדין
 15 היחיד בישראל בשם יונתן מילר.

16

17 2. המשיבה 1, הוצאת עיתון הארץ בע"מ (להלן: "הארץ" או "המשיבה 1") הינה בעלת אתר
 18 האינטרנט "הארץ" ו"דה מרקר" (להלן ביחד: "אתרי הארץ").

19

20 3. המשיבה 2, ידיעות אינטרנט בע"מ (להלן: "ידיעות" או "המשיבה 2") הינה בעלת אתר
 21 האינטרנט YNET (להלן: "YNET").

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

4. המשיבה 3, עיתונות הזהב בע"מ (להלן: "News1" או "המשיבה 3") הינה בעלת אתר האינטרנט News1 (להלן: "אתר News1").

5. המשיבה 4, Google Inc. (להלן: "גוגל" או "המשיבה 4"), הינה חברה זרה אשר מקום מושבה במדינת קליפורניה בארה"ב, המספקת שירותים אינטרנטיים גלובליים ובין היתר מפעילה את מנוע החיפוש הגדול בעולם (להלן: "מנוע החיפוש").

6. בשנת 2014, גילה המבקש כי הזנת צירוף המילים "עו"ד יונתן מילר" במנוע החיפוש של גוגל מובילה לקישורים לכתבות מאתרי האינטרנט של המשיבות 1-3 אודות הליכי המשפט אשר התנהלו כנגד עוה"ד המורשע. לחיצה על הקישורים האמורים במנוע החיפוש מובילה את הגולש לכתבות במלואן (להלן ביחד: "הכתבות"), כפי שהן מופיעות באתרי המשיבות 1-3, ואשר כותרותיהן הינן, בין היתר: "46 חודשי מאסר בפועל לעו"ד יונתן מילר שגנב 2 מיליון שקל מכספי....."; "עו"ד ישראלי שנחשד בהונאה הוסגר מדרא"פ"; "ביהמ"ש מינה עו"ד ממונה על משרדו של עו"ד יונתן מילר שנקלע לקשיים"; "הוארך מעצרו של עו"ד יונתן מילר שהוסגר לארץ ע"י שלטונות...".

7. הכתבות עצמן מסקרות את עבירותיו של עוה"ד המורשע ואת ההליכים המשפטיים כנגדו ואינן עוסקות במבקש. ברם, המבקש, אשר חש עצמו נפגע מן הכתבות, פנה למשיבות 1-3 בדואר ובדוא"ל בבקשות כי יסירו לחלוטין את הכתבות מן האתרים שבבעלותן (אתרי הארץ, YNET ו-News1), וזאת בטענה לקיומה של פגיעה בו כתוצאה מקישור שמו למעשים פליליים שבוצעו על ידי עוה"ד המורשע.

8. במכתב מיום 13.8.2014 השיב למבקש בא כוחם של אתרי הארץ ו-YNET כי כותרת המשנה של הכתבה שפורסמה באתר YNET כוללת פרטים (כגון גילו של עוה"ד המורשע) שמבהירים כי עוה"ד המורשע אינו המבקש. כמו כן, צוין במכתב כי אתר YNET מסכים להוסיף הערה בכתבה אשר תבהיר לקוראיו כי למבקש אין כל קשר לעוה"ד המורשע. מכתב נוסף מטעם המבקש נשלח ביום 22.5.2016 לאתרי הארץ ו-YNET ובו שב המבקש על דרישתו להסרת הכתבות. בא כוחם של אתרי הארץ ו-YNET השיב במכתבו מיום 31.5.2016 כי הכתבות מדווחות באופן נכון והוגן על הליך משפטי ועל כן דחה את המבקש, אם כי ציין פעם נוספת שניתן להוסיף הערה אשר תבהיר את דבר העדרו של קשר בין המבקש לעוה"ד המורשע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

9. בתכתובת דוא"ל מיום 23.5.2016 השיב למבקש מר יואב יצחק עורך News1, כי אינו מקבל את טענותיו או את בקשתו להסרת הכתבה, שכן מדובר בפרסום אודות החלטות שיפוטיות. עם זאת, הציע גם הוא למבקש כי אתר News1 יוסיף הערה בגוף הכתבה שתבהיר כי אין מדובר במבקש, ואולם, המבקש דחה הצעה זו.

10. גוגל השיבה לפנייתו של המבקש כי התוכן האמור אינו מצוי בשליטתה, שכן כל פעילותה לעניין זה היא בצבירה ובארגון של מידע המפורסם באינטרנט, ולפיכך הפנתה את המבקש לפתרון המחלוקת באופן ישיר עם האתרים בהן פורסמו הכתבות.

11. על רקע סירובן של המשיבות 1-4 להסיר את הכתבות הוגשה התובענה דנן.

ב. טענות הצדדים

תמצית טענות המבקש

12. לטענת המבקש, המשיבות 1-3, כמי שיצרו ופרסמו את הכתבות באתריהן, נושאות באחריות כלפיו לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"). לעמדת המבקש, גולש סביר המחפש מידע אודותיו עלול להסיק כי הכתבות האמורות מתייחסות אליו וכי הוא אשר הורשע בפלילים, בעיקר לאור היותו עורך הדין היחיד בישראל כיום בשם יונתן מילר. לגרסת המבקש, יש בכתבות אלו כדי להוות פגיעה בשמו הטוב ובמוניטין שלו כעורך דין, כמו גם להשפילו ולבזותו.

13. לטענת המבקש, אף כותרות הכתבות, בנפרד מתוכן, כפי שהן מוצגות במנוע החיפוש מהוות לשון הרע וכי מרגע הודעתו לגוגל על היות הכתבות בגדר עוולה כלפיו, היה עליה לפעול להסרתן.

14. בסיכומיו מציין המבקש כי במועד פרסום הכתבות היה על המשיבות 1-3 לוודא שאין עורך דין נוסף בשם זהה ומאחר שלא עשו כן, הן אינן זכאיות להגנה הקבועה בסעיף 15.1 לחוק. בנוסף טוען המבקש כי בכל מקרה נכון להיום הכתבות אינן משקפות את מצב הדברים הנכון, שכן עוה"ד המורשע הושעה מלשכת עורכי הדין.

15. כמו כן טוען המבקש כי פרסום הכתבות מהווה רשלנות והתרשלות כלפיו, שכן הפגיעה הנטענת בו הובאה לידיעת המשיבות, כמו גם פגיעה בכבודו ובקניינו והפצת שקר במפגיע כלפיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

תמצית טענות המשיבות 1-3

16. לטענת המשיבות 1-3, הכתבות מסקרות באופן נכון והוגן הליך משפטי ומהוות בשל כך פרסום מותר כמשמעותו בסעיפים 13(5) ו-13(7) לחוק, וזכאיות לחסינות מוחלטת.

17. המשיבות 1-3 טוענות כי עוה"ד המורשע הורשע בהליך משפטי שהתנהל בדלתיים פתוחות ועל כן חל לגביו עקרון הפומביות מכוחו רשאים כלי תקשורת לדווח על ההליך. כן נטען כי אין להטיל על כלי תקשורת מנגנון לסינון ולבקרה על פסקי דין או לחייבם לצנזרם.

18. לטענת המשיבות 1-3, ניתן להבין מקריאת הכתבות עצמן שאין עניין במבקש, וכי ממילא האמור במסגרתן אינו מטעה, שהרי הן כלל לא דנות במבקש אלא בעוה"ד המורשע.

19. המשיבות 1-3 סבורות כי אין כל חובה לבדוק קיומם של עורכי דין בעלי שם זהה במועד פרסום הכתבה, וכי גם כיום, אין בהוצאתו של עוה"ד המורשע מלשכת עורכי הדין כדי להפוך את הכתבות לבלתי נכונות, שכן במועד פרסומן היה בהן כדי לשקף נכונה את המציאות. עוד מציינות המשיבות 1-3 שהכתבות אינן בגדר פרסום שוטף, הגם שניתן למוצאן באינטרנט גם כיום, וכי יש לבחון את הכתבות בהתאם למועד פרסומן.

20. לעמדת המשיבות 1-3, אין תחולה לעוולות נזיקיות כלליות להן טען המבקש וזאת מאחר שהנושא מוסדר במסגרת עוולה פרטיקולרית של לשון הרע. כמו כן טוענות הארץ וידיעות כי יש לדחות את התובענה מחמת התיישנות ושיהיו בהגשתה. News1 מוסיפה כי על צו עשה, כמבוקש בענייננו, להינתן במקרים חריגים בלבד בהיותו משנה מצב קיים, וכי המבקש לא הניח תשתית עובדתית אשר יש בה כדי להצדיק מתן צו כאמור.

21. לסיום מציינות המשיבות 1-3 כי הצעותיהן להבהיר בגוף הכתבות שאין מדובר במבקש לא התקבלו על ידו.

תמצית טענות המשיבה 4

22. לטענת גוגל, הכתבות אינן עוסקות במבקש ואינן מייחסות לו דבר אלא מכוונות לאדם אחר אשר הורשע בעבירות פליליות ולכן, אין מדובר בשגגה שנפלה בתוכן אלא בפרסומים מהימנים. לעמדת גוגל, פרשנותו של פרסום בהתאם לדיני לשון הרע נבחנת באופן אובייקטיבי, בהתאם למובן שאדם סביר היה מייחס לפרסום במכלול הנסיבות ולכן אין כל משמעות לפגיעתו הסובייקטיבית של המבקש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

23. גוגל טוענת כי הסרת הכתבות משמעותה פגיעה שאיננה מידתית בחופש הביטוי, שכן היא עלולה להוביל למצב בו בכל פעם בה ידווח בכלי התקשורת אודות אדם פלוני יפנה אדם אחר בעל שם זהה בבקשה לאסור את הפרסום.

24. גוגל מציינת כי מדובר בכתבות אשר פרסומן מותר לפי החוק בהיותן נכללות בגדרי הגנות אמת בפרסום והגנת תום לב.

25. לטענת גוגל, היא איננה הגורם אשר עומד מאחורי הכתבות ואין לה כל שליטה על תוכן המידע המוצג בתוצאות מנוע החיפוש או יכולת לשנותו, ומשעה שלא הוצג כל מקור בדין המחייבה להסיר את הקישורים לכתבות אין מניעה כי תמשיך להציגן. גוגל מוסיפה כי המקרים בהם נקבע שעליה להשמיט תוצאות ממנוע החיפוש, חלו כאשר לא היה שיתוף פעולה בין האתר לבין מבקש ההסרה, וכאשר תוצאות החיפוש היו שגויות לחלוטין כאשר אין זה המקרה בענייננו.

26. לצערי, כל נסיונותי להביא את הצדדים לידי הסדר לא צלחו, תוך שהמבקש עמד על הכרעה בפסק דין. אין מנוס איפוא אלא להיעתר לבקשתו.

ג. דיון והכרעה

27. השאלה העיקרית הדרושה הכרעה בענייננו הינה האם על אתרי אינטרנט להסיר כתבות אודות הליכים פליליים שננקטו כנגד עורך דין פלוני בעקבות בקשת עורך דין אחר, בעל שם זהה, הטוען לפגיעה בו כתוצאה מפרסומן? במקרה דנן טוען המבקש כי הכתבות מהוות לשון הרע כלפיו וכי יש בהן משום פגיעה בשמו הטוב ובפרנסתו, כאשר לסברתו, בנסיבות אלו, אין לאפשר הותרת הכתבות על כן. מנגד טוענות המשיבות כי מדובר בפרסום המותר בחוק בהיותו דיווח על הליכי משפט כנגד עוה"ד המורשע. אפנה אפוא לבחינת טענות הצדדים להלן.

28. חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965 מגדיר בסעיף 1 "לשון הרע" מהי:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או

ללעג מצדם;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

1 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

2 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,

3 בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

4 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו,

5 נטייתו המינית או מוגבלותו....."

6
7 המבקש טוען כי הכתבות המתארות את ההליכים הפליליים כנגד עוה"ד המורשע מהוות
8 לשון הרע כלפיו, שכן הוא ועוה"ד המורשע חולקים שם זהה. המבקש מציין כי לקוחות
9 המעוניינים ליצור עמו קשר ומקישים את שמו במנוע החיפוש נתקלים בכתבות אודות
10 עוה"ד המורשע כבר במסגרת עמוד התוצאות הראשון, ונמנעים מלפנות אליו בשל חששם
11 כי הוא עורך הדין אשר הורשע בגניבת כספי לקוחותיו כמתואר במסגרתו. כתוצאה מכך,
12 חש המבקש כי הוא מושפל ומבוזה וטוען לפגיעה בפרנסתו בשל הימנעות מצד לקוחות
13 פוטנציאליים מלשכור את שירותיו.
14

15 ער אני למצוקתו של המבקש, ואולם אין ביכולתי לקבל את טיעוניו. דיווח על הליכי משפט
16 נקבע כאחד המקרים העולים כדי פרסום מותר לפי חוק לשון הרע, וזאת בהתאם לקבוע
17 בסעיפים 13(5) ו-13(7) לחוק (ההדגשות אינן במקור, הערה שלי – י.ש):

18
19 **"לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי –**

20 **(5) פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר**

21 **בעל סמכות שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך**

22 **כדי דיון בפניהם או בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא**

23 **כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך כדי דיון כאמור;**

24
25 **(7) דין וחשבון נכון והוגן על מה שנאמר או אירע כאמור בפסקאות**

26 **(5) או (6) בישיבה פומבית, ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף**

27 **21."**

28
29 מכאן, שסעיף 13(7) לחוק קובע כי דיווח אודות הליך משפטי פומבי, כפי ההליך שהתנהל
30 כנגד עוה"ד המורשע, אינו יכול לשמש עילה תביעה, בין אזרחית ובין פלילית. הנה כי כן,
31 גם במקרים בהם דיווחים אלו עולים כדי לשון הרע, הרי שמשעה שנכנסו לאחת החלופות
32 הקבועות בסעיף 13 לחוק, נשמט הבסיס לעילת התובענה ולא ניתן לנקוט בגינם הליכים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

משפטיים (ראו שנהר דיני לשון הרע 191 (1997) (להלן: "שנהר"); דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין, פס' 20 לפסק דינו של השופט גרוניס (פורסם בנבו, 18.9.2014) (להלן: "פרשת פלוני"); רע"א 29227-02-15 אוקסמן נ' סוברי, פס' 10 לפסק דינה של השופטת כהן (פורסם בנבו, 1.6.2015).

ברם, על מנת להיכלל בגדרי הסייג מאחריות בגין לשון הרע הקבוע בסעיף 13(7) לחוק, על הדיווח להיות נאמן להתרחשות הדברים, ולהציגם באופן "נכון והוגן". מילוי אחר תנאי הסעיף האמורים יזכה את הדיווח אודות הליכי המשפט בהגנה מוחלטת, וזאת ללא תלות במידת אמיתותו או ביסודו הנפשי של המפרסם (דנ"א 6077/02 חטר-ישי נ' ארבל, פס' 5 להחלטתו של השופט מצא (פורסם בנבו, 7.4.2003); רע"א 3614/97 אבי יצחק, עו"ד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26, 66-67 (1998) (להלן: "פרשת יצחק"); רע"א 1389/16 אשתיו נ' כמאל, פס' 7 להחלטתו של השופט זילברטל (פורסם בנבו, 27.7.2016); שנהר, בעמ' 205-207))

29. מסקנתי הינה אם כן, כי בנסיבות אלו צודקות המשיבות בטענתן כי הכתבות הינן בגדר פרסומים מותרים לפי סעיף 13(7) לחוק, שכן עניין בהליכים משפטיים בהם היה מעורב עוה"ד המורשע ואשר התנהלו בדלתיים פתוחות (נספחים א ו-ב' לתשובת המשיבות 1-2 להמרצת הפתיחה). בענייננו, לא נשמעת כל טענה, גם לא מצד המבקש עצמו, כי הכתבות אינן עוסקות בהליכי משפט בהם היה מעורב עוה"ד המורשע או כי תוכן לא מהווה דיווח "נכון והוגן" על שהתרחש בהליכים אלו. אין אפוא מחלוקת בין הצדדים כי במסגרת כתבות אלו מדווחים הליכי משפט פומביים, וכי מדובר בסיקור הולם ביחס לעוה"ד המורשע, כאשר בכך, די כדי להכלילן במסגרת הפרסום המותר הקבוע בסעיף 13(7) לחוק באופן בו אין הן יכולות לשמש עילה למשפט.

30. זאת ועוד, סבורני כי אף הטענה שמא אדם הגולש באינטרנט בחיפוש אחר "עורך דין יונתן מילר" עשוי להסיק כי הכתבות עוסקות במבקש ולא בעוה"ד המורשע איננה מספיקה על מנת לחייב בנסיבות שבפני את המשיבות להסירן. כפי שצוין בפסיקה לא אחת, המבחן לפיו יקבע אם פרסום כלשהו עולה כדי לשון הרע הינו מבחן אובייקטיבי (ראו לדוגמא ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607, 617 (2002); ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין, פס' 83 לפסק דינו של השופט ריבלין (פורסם בנבו, 8.2.2012)), כך שלפיו "לא קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר שבאותו פירסום", כאשר בידי בית המשפט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

נתונה הסמכות לקבוע האם הפרסומים עולים כדי לשון הרע בעיני האדם הסביר אם לאו (ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פמ מו(5) 555, 562 (1992)). על אף האמור, אינני רואה בענייננו נפקות מעשית לקביעה לפיה עשויות הכתבות לעלות כדי לשון הרע כלפי המבקש. אף אילו היה בכתבות כדי להוביל גולש סביר להניח כי האמור בהן מיוחס למבקש ולא לעוה"ד המורשע, הרי שממילא הסייג הקבוע בסעיף 13(7) לחוק מתיר גם פרסומים שהינם בגדר לשון הרע ובלבד שיש בהם כדי למלא אחר תנאי הסעיף, כפי המצב בתובענה זו (פרשת יצחק, בעמ' 61; ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp נ' עזור, פס' 44 לפסק דינו של השופט פוגלמן (פורסם בנבו, 22.7.2015); פרשת פלוני, בפס' 20; שנהר, בעמ' 191). היתר זה בסעיף 13(7) מבטא אפוא הכרעה נורמטיבית מצד המחוקק, לפיה בהתנגשות שבין החשיבות הציבורית הקיימת בדיווח נכון והוגן על הליכי משפט לבין קיומה של לשון הרע, נתונה הבכורה לאינטרס הציבורי (פרשת יצחק, בעמ' 67):

"ההנחה שעליה מבוססת הוראה זו היא, כי התועלת הציבורית הטמונה בקבלת מידע על הליכים שיפוטיים עולה על הנזק האפשרי הכרוך בפרסום מנקודת מבטו של המתדיין, אשר שמו הטוב עלול להיפגע כתוצאה מן הפרסום. החסינות שבסעיף 13(7) מבטאת הכרעה נורמטיבית של המחוקק, שלפיה – כעניין של איזון כללי בין אפשרות הפגיעה בשם הטוב לבין סכנת הפגיעה בפומביות ההליכים אם אלה לא יובאו לידיעת הציבור – יש ליתן עדיפות לאינטרס של כלל הציבור."

כך גם במקרה שבפני, שכן משעה ששוכנעתי כי הכתבות נושא התובענה נכנסות לגדרי סעיף 13(7) בחוק, אין מניעה מצד המשיבות להוסיף ולפרסמן. כמו כן, היות שלתקשורת תפקיד בהבטחת האפקטיביות של עקרון הפומביות ובהזרמת המידע לציבור (פרשת יצחק, בעמ' 74), תוצאה לפיה בנסיבות אלו אין חובה להסיר את הכתבות המדווחות על הליכים משפטיים כנגד עוה"ד המורשע, עולה בקנה אחד גם עם עקרון זה בנוגע לדיווחים על הליכים המתנהלים בבתי המשפט, שכן "החופש לפרסם ברבים את המתרחש בין כותלי בית-המשפט הוא הערובה למימושו של עקרון פומביות ההליכים במובנו המלא" (פרשת יצחק, בעמ' 65-66).

31. עוד יצוין, כי למרות שהכתבות מופיעות גם כיום במנוע החיפוש כל אימת שמוקלדות בו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

- 1 המילים "עורך דין יונתן מילר", אף כי נכון לימינו המבקש הינו עורך הדין היחיד בישראל
- 2 בשם יונתן מילר, איננה מספיקה כדי להופכן לפרסום שגוי המחייב את המשיבות לתקנו.
- 3 כתבות אלו הציגו מידע נכון למועד פרסומן, כאשר לא עלה בידי המבקש להצביע על
- 4 מקור כלשהו שיש בו כדי לחייב עדכון בהתאם להתפתחויות מאוחרות יותר (כגון שלילת
- 5 רישיון עריכת הדין של עוה"ד המורשע). מציאתם של פרסומים ישנים, בין היתר
- 6 באמצעות מנוע החיפוש של גוגל, דומה בעיקרה לאפשרות חיפוש בארכיון (בבג"צ
- 7 7128/13 פרופ' נהון נ' רשות השידור, פס' 2 להחלטת השופטת נאור (פורסם בנבו,
- 8 31.12.2013) וככזו, יש בה כדי לשקף את מצב הדברים במועד בו פורסמו. ברי כי הטלת
- 9 חובה על אמצעי תקשורת או על אתרי אינטרנט לתקן כתבה כל אימת שחל שינוי מאוחר
- 10 יותר במצב הדברים ששרר בעת פרסומה אינו הגיוני ואף אינו רצוי. יתרה מכך, ובניגוד
- 11 לטענת המבקש, גם במועד המקורי בו פורסמו הכתבות לא הוכח כי הייתה מוטלת על
- 12 המשיבות חובה לבדוק האם קיים עורך דין נוסף העונה לשם יונתן מילר כתנאי לפרסום
- 13 ההליכים כנגד עוה"ד המורשע. פסקי הדין שצירף המבקש לעניין זה מתייחסים לדרישת
- 14 בירור אקטיבית אודות קיומו של אדם בעל שם זהה כאשר המפרסם מבקש לחסות בגדרי
- 15 הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15(1) לחוק - הדורשת ידיעה בפועל או בכוח על קיום
- 16 הנפגע - בעוד שבמקרה דנן מדובר, כאמור, בפרסום מותר לפי סעיף 13(7) לחוק (ע"א
- 17 (י-ם) 6437/99 סיטון נ' רשות השידור, פס' 32-35 לפסק דינו של השופט סגל (פורסם
- 18 בנבו, 3.6.2001); ע"א 354/76 עזבון מנדל שרף ז"ל נ' שירותי יעוץ כלכלי בע"מ, פ"ד
- 19 לה(4) 169, 173 (1981) - שם, בשונה מענייננו, אף נפלה טעות טכנית בשמו של עורך
- 20 הדין בו עסק הפרסום).
- 21
- 22 32. בנוסף, נוכח קיומו של הסדר ספציפי הקבוע בסעיף 13 לחוק לשון הרע, מתייתר בענייננו
- 23 הצורך לדון בעוולות נזיקיות כלליות אשר נטענו על ידי המבקש, דוגמת רשלנות
- 24 והתרשלות, שכן כידוע, גובר כלל ספציפי על הוראה כללית (ע"פ 5695/14 אלקאדר נ'
- 25 מדינת ישראל, פס' 19 לפסק דינה של השופטת ברון (פורסם בנבו, 2.9.2015)). כמו כן,
- 26 לאור קביעתי לפיה הכתבות נכנסות לסייגים הקבועים בסעיף 13 לחוק, מתייתר הדיון
- 27 ביתר טענות ההגנה שהועלו על ידי המשיבות, דוגמת התיישנות, שיהוי ותחולתן של
- 28 הגנות אחרות בחוק.
- 29
- 30 33. נוכח האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי הכתבות הינן בגדר פרסומים מותרים על פי
- 31 הוראות סעיף 13(7) וכי המשיבות אינן נושאות באחריות פלילית או אזרחית בגין כלפי
- 32 המבקש. משכך, אינני רואה מקום למתן צו אשר יחייב את המשיבות להסיר את הכתבות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

1
2 34. יחד עם זאת ובטרם חתימת פסק הדין, אבקש להעיר כי הגם שבנסיבות שבפני לא עלה
3 בידי המבקש להצביע על מקור בדין אשר יש בו כדי לבסס חובת המשיבות להסיר
4 הכתבות, סבורני כי ברמה הלבר-משפטית, לא ניתן להתעלם מן המצוקה אליה נקלע
5 כתוצאה מן המצב הנוכחי, בו הקלדת שמו במנוע החיפוש מובילה לפרסומים אודות
6 מעשיו הפליליים של עוה"ד המורשע. תחושתו הקשה של המבקש לעניין זה ברורה
7 ומובנת ולא ניתן להקל בה ראש, קל וחומר בעולמו היום, בו ניתן למצוא בנקל מידע רב
8 המקושר לשמו של אדם באמצעות חיפוש פשוט ברשת האינטרנט, כאשר מידע זה מוסיף
9 להופיע במשך שנים רבות מעת מועד פרסומו. כמו כן, נוטה אני להנחה כי בישראל
10 ובעולם בכלל, עשויים לא אחת להתרחש מקרים בהם אנשים ימצאו עצמם מקושרים שלא
11 ברצונם לבעלי שם זהה אשר התפרסמו שלא בנסיבות חיוביות וכי המבקש אינו היחיד
12 אשר חווה מצב זה.

13 אף על פי כן, סבורני כי זהו אחד מאותם המקרים בהם אין ביכולתו של המשפט להציע
14 מזור למצוקת המבקש, ואולם עודנה קיימת האפשרות להיטיב מצבו בדרך של הידברות
15 בין הצדדים והגעה לפתרון מוסכם. כך לדוגמא, יכולות המשיבות להסכים לכלול הערה
16 בכתבות, אשר תבהיר כי אין עניין במבקש אלא בעוה"ד המורשע. אומנם, המשיבות
17 הציעו למבקש זה מכבר לכלול הבהרה מעין זו – הצעה אשר נדחתה על ידי המבקש -
18 אך עם זאת אני סבור כי טוב יעשו אם לפני משורת הדין יגלו נדיבות ויתירו אפשרות זו
19 בידי המבקש גם לאחר מתן פסק הדין ואף ישקלו פתרונות נוספים בשיתוף פעולה עם
20 המבקש, אשר יהיו בבחינת "זה נהנה וזה לא חסר". ויתכן שאף עצם פרסומו של הליך זה
21 לכשעצמו יתרום לאיזון והקלה במצבו של המבקש בעת הזנת שמו במנועי החיפוש...

ד. סוף דבר

22
23
24 35. אשר על כן, התובענה נדחית.
25 עם זאת, ונוכח האמור לעיל, רואה אני לנכון לחייב את המבקש בהוצאות מופחתות,
26 ולפיכך, ישלם המבקש הוצאות המשיבות 1-4, וכן שכר טרחת עו"ד בסך 10,000 ₪ כל
27 אחת.

המזכירות מתבקשת להמציא עותק פסק הדין לב"כ הצדדים.

28
29 זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהמצאת פסק הדין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

19 דצמבר 2016

ה"פ 22632-07-16

1 ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ז, 19 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

2

יעקב שפסר

3

יעקב שפסר, שופט, סגן נשיא

4